

EDITORS-ADMINISTRADORS: UMBERT Y MIR—Cadena de Cort, n.º 11—Palma.

SEGON DIUMENGE DE CUARESMA

De la Confessió Pascual

DESDE que entram dins la Cuaresma l'Iglesia pòsa en nòstra boca aquestes paraules del apòstol Sant Pau: *Vataquí el temps favorable, y los dies de salut*, paraules que, mirades en si mateixes, deurían omplirnos de consòl y alegrar als qui treballan en la salvació dels demés. Realment, aquest temps deuría ser favorable per los Pastors: tots aquests dies consagrats per l'Iglesia á la penitència, deurían ser per els pobles dies de gracia, de bendició y salut. Els Pastors deurían tenir el consòl de veurer els seus pobles reunir-se en la Iglesia per aprendre de sos llavis les veritats santes, y seria necessari que se dirigissen á ells desde el principi d'aquest sant temps ab que estam, per demanarlos penitència. (1) Tal era antigament la costum de l'Iglesia: los feèls se confessavan al entrar en la Cuaresma, y adhuc y tot antes del diumenge de Sexagèssima. Aquesta costum está fundada en una excel·lent rahó: el dijuni es un exercici de penitència y supòsa, per lo tant, que se té aquest esperit. Ara bé: la virtut de la penitència consisteix en el desig que se té d'amansar la Justicia divina per els pecats; desig que naix del dolor d'haverlos comésos, perque ofenen la bondat de Deu: aquest desig mos mou á fer tot lo que Deu mos mana y una de las coses principals es la confessió.

¿Y còm se compleix avuy día ab aquesta obligació? Molts son, moltíssims, per desgracia, els qui allargan fins á l'hora de la mòrt, el confessarse. ¿Y, qui compleix amb el precepte Pascual? Aquí, á Palma de Mallorca, en la catòlica y relligiosa ciutat de Palma, segons experiència de molts d'anys, d'homos, s'en confessan per la Cuaresma el cinc per cent. Sant Agustí se queixava en

son temps de que hey havia qui, encara que culpables de pecat mortal, no feyen penitència del modo còm ho fa l'Iglesia: *Jo la fas, pero en secret, deyan*; y replica el Sant Doctor: *Se va dir, doncs, en vá, als Apòstols: Tot lo que fermareu en la Terra, fermat quedarà en el Cel?* Però si els pecadors del temps de Sant Agustí podían dir que feyan penitència en secret, no així els dels nòstro temps, que ni en públic, ni en privat, ni de cap manera en volen fer. ¿Però, y per ventura Jesucrist posá en vá en mans dels sacerdots, ses claus del seu reyne? Però la confessió es lliure, diuen molts; ¿y la lley del Evangeli, no es lley de llibertat y d'amor? La confessió es lliure, certament, però no la del temps de Pascua ni la de l'hora de la mòrt. ¿No es lliure també la Comunió? Certament; però no la del temps de Pascua, ni la de l'hora de la mort. *Ara es el temps favorable y los dies de salut.* ¿Sabeu en que mos doná llibertat l'Iglesia? En elegir el confés que mos paresca millor per arreglar la nostra consciència. Però sia ab un, sia ab l'altre, per á Pascua Florida, tots tenim obligació de confessar y combregar. No obstant aquesta llibertat, me permetré una advertencia, y es: ¿cuant nòstros experimentam alguna malaltia corporal, no cercam al millor metge perque mos cur, sense tenir en conte ni si es llastimós, ni rich, ni afable, sinó la ciència y bones condicions mèdiques? ¿Perquè, doncs, segueixen molts una conducta plenament contraria á les malalties de l'ànima, més perilloses mil vegades y més considerables que les del còs, y perquè cercar persones que donin paliatius y pòsin un coixí baix del bras del pecador, com diu un Profeta, per ferlo descansar mes al seu gust? ¿Y perquè dirigirmos á tota classe de confessors, quant diu Sant Francisco de Salas, que vol que n'esculliguem un entre mil, y que després d'haverlo encontrat li entreguem la nostra consciència y no en cerquem ja d'altre?

(1) ¡Y prou que s'hi dirigexen, predicant en totes les iglesies! Dimecres passat, el P. Solá, á la Seu, digué quant se pot dir sobre aquest punt.

SANTOS DE LA SEMANA

Dia 27. Lunes.—S. Leandro, arzpo. Santos Julián, Euno, Besa, Alejandro, Abundio, Antigono, Fortunato y Serapio, mrs; Baldomero, subdiac.; Basilio y Procopio, y Sta. Octavia, matrona romana.

Todos los días de esta semana puede ganarse indulgencia plenaria, visitando cinco iglesias ó cinco altares, ó en su defecto cinco veces un mismo altar, y es ayuno y no se puede comer carne no teniendo la Bula de la Sta. Cruzada.

Empiezan las Cuarenta horas en S. Francisco.

Dia 28. Martes.—S. Román, ab; Stos Macario, Rufino, Justo, Teófilo, Cercal, Pópulo, Cayo y Serapio, mrs; Lucipino, ab; Proterio, patriarca; Osvaldo, y Severo, obs; y Santa Ela, vg., cisterciense.

Continúan las Cuarenta horas en S. Francisco.

Dia 1 Marzo. Miércoles.—S. Rosendo ob; Santos Esichio, León, Donato, Abundancio, Nicéforo, Hermeto, Adrian y Erculano, mrs; Sinberto y Albino, obispos; David, Arzpo; Siviardo, ab; y Santas Eudoxia y Antonina, mrs.

Concluyen las Cuarenta horas en S. Francisco.

Dia 2. Jueves.—S. Simplicio, Papa; Stos. Jovino, Basileo, Carlos, Pablo, Herapio, Lucio, Absalón, Lorgio, Secudila y Genaro mrs; Marnau y Torino, obs.

Empiezan las cuarenta horas en las Capuchinas.

Dia 3. Viernes.—Stos. Hemeterio y Celedonio, hermanos mrs; Madi, Marino. Asterio, Felix, Lucio, Fortunato, Cleánico, Eutropio, y Basilisco, mrs; Ticiano ob. y Santas Cunegunda, emperatriz, y Marcia, mr.—No se puede comer carne

Continúan las Cuarenta horas en las Capuchinas.

Dia 4. Sábado.—S. Casimiro, Santos Lucio, Cayo, Adrián, Arquelao, Cirilo, Focio, Basilio, Eugenio, Agatodoro, Elxidio, capitán; Efram, Nestor y Arcadio, mrs; Lucio, Papa; Pio, ob. de Sevilla, y Santa Barda, vg. y mr.

Continúan las Cuarenta horas en las Capuchinas

Dia 5, Domingo III de Cuaresma El Beato Nicolás Factor, cfr. Santos Eusebio, Palatino, Erebo, Focas, Adrián, Pedro Navarro, mrs; Teófilo, ob; Gerásimo, anacoreta; Rogerio, cfr; y Santa Faina, vg.—Anima.—Concluyen las Cuarenta horas en las Capuchinas.

PLANT DE LA VÉRGE MARIA

COMPOST PER RAMÓN LULL (*)

(CONTINUACIÓ)

VIII

Negat ha, Sant Pere, á mon Fill, per pahor,
Que ha hagut del juèus: ¿E no l'ha major
De mon Fill gloriós qui es son Créador?...
E tu, Pere, que eras pobre peixcador,
¿Has negat an á qui t'hes honrat Senyor,
A qui t'ha elegit per procurador,
E de ses ovelles t'ha fet lo Pastor?

IX

Está lo meu Fill entre 'ls juèus clucat;
Cascún colps li dona, dient:—¿Qui t'ha tocat?
Pues t'has fet Profeta, devina veritat.....
Y está lo meu Fill pacient y sanat
Per darmos ecsemples de gran humildat.....
Senyors! de mon Fill qui nos ha tant dat,
Y que per nosaltres es tan avilat,
¿Hi ha negú de voltros que n'haja pietat?

X

Pres está mon Fill, e, per vilania,
En la sua cara cascún escupia;

(*) Per major intelligència dels lectors que no coneixen l'antig llenguatge amb que escrivia Ramón Lull, posam aquí los significats dels termes manco fàcils de entendre:

Esdevendria, succehiria. - *Decebut*, enganyat. - *Profeció*, profecia. - *tramès*, entregat. *Esmarrida*, *marrida*, afligida. - *Dolenta*, amb dòl.

¡Lassa! ¡Ay de mí! Triste, Fatigada. - *Car*, pues, porque. *Pahor*, por. - *Clucat*, uys tapats. - *Sanat*, conformat. - *Avilat*, envilit. - *Pauch*, poch. *Escarniscats*, fassau befa. - *Estiats*, estareu. - *Esguardats*, mirau, miraume. - *Veser*, mirada. - *Traballats*, atribulats. - *Cell*, aquell. - *Pusca*, puga. - *Plasciau*, tengau la caritat, vulgan amb bondat. - *Ribauts*, butxins, malvats. - *Puella*, Verge. - *Null*, ningun. - *Falliment*, engany, falta. - *Fembra*, femella. - *Més*, mésa, posat, posada. - *Jaquida*, abandonada. - *Maynada*, manada, familia.

Errates: en l'estrofa VII del número passat, estamparem *jaquida* per *jaquida* y *obligada* per *oblidada*: y en la III juèn falló, per *juhèu* falló.

Cara de Deu home hou tot bé hi havia,...
E tan gran estava la inmundicia....
E perque á Ell, ¡Lassa! venir no hi podia,
Pera netetjarla un pauch, me moria.
¡A cara gloriosa, d'on goig me venia!

XII

¡Ah juèus plens de mal, no l'escarniscats
A Aquell per qui un dia sereu judicats,
E al foch infernal tots temps estiats.
Car lo colpejaveu, d'açò sou nafrats.....
Ah, Fill! per pietat, un pauch m'esguardats,
E ab vostro veser ma pena ajudats,
Car, en escarnirvos, mon còr treballats.

XIII

Cell qui es ver Senyor de terra é de mar,
No ha un petit drap que'l pusca abrigar.
Ah lassa! que'l veig aysi nuu estar,
E per los juèus tant vituperar.
Ah Fill gloriós! que us dexau despullar.....
Senyors! lo meu vel plasciau li posar.....
Enemichs, no'm volen, ¡lasseta! ascoltar.—

XV

Estava Jesus á un pilar ligat,
E per dos ribauts forment açotat
Cridava la Puella:—¿Ahont es pietat?
Ah, juèus traydors! Ah, criuèl Pilat
Que, fals, á mon Fill has á mort jutjat;
Car null falliment has en Ell trobat...
¡Com dól-s'en mon còr que l'ha tant aymat!

(CONTINUARÁ)

LA COMPANÍA INFANTIL

Tots els pobles civilisats han mirat sempre ab mals ulls y han protestat cuantre el comers indigne dels homos egoistes y sense còr que trafegan ab carn humana; cuantre aquells Negrers, d'ánima més fosca que el cutis calrat dels pobres, que tenen la mala sort de caurer dins les seues angles d'arpella.

Basta tenir còr per sentirse indignats devant aquestá brutalitat propia tan sols de pobles selvatges, tots els homos de sentiments, no dich já cristians, sinó humanitaris, condemnan ab totes ses forces aquell egoisme sense entranyes que se nodreix y alimenta ab les llágrimes y sanch d'aquells pobres desgraciats. Demunt el seu front, l'humanitat civilisada escriu una marca infamosa que los distingeix de tots els altres homos; per aixó el tipo d'un Negrer, es sempre repulsiu y asquerós.

Gracies á les llums de la civilisació y sobre tot á la dolsa influéncia del catolicisme que es la religió de la verdadera germandat, se fán de cada día més raras aquells tipos y se vá perdent trafec tan indigne entre homos que son tots germans.

Aquestes reflexions mos ocorren aquests dies, ab motiu de les representacions de la *Companyia infantil* en el nostro Circo. Una cincuentena d'infants d'un y altre secso, de cinch á dotze anys, ab sa llet en els morros, representant y embrutantse dins ses porquerías y les desvergonyes de *La Verbena de la Paloma*, del *Mantón de Manila*, del *Monaguillo*, de *Los Camarones* y de tot lo més vert y asquerós del Teatre modern; tot aixó dins la Capital de Mallorca, á ciéncia y paciéncia dels que mos governan, permetent aquesta explotació y tráfec mil voltes més infame é indigne, que aquella altra que reprova tot el mon civilisat.

Aquest sí que ho és un tràfec y comers asquerós. ¿No tenim un còdich penal que castiga al corruptor de menors?

¿Perquê, idò, s'autorisa en públich la corrupció moral dels pobres menors de la Companyia Dramática infantil? ¿Quin dret tenen els empresaris, directors ó sia el que sia la causa de que se cometa tal abús, que los pòsi á cubert del còdich penal?

¿Tenen l'autorisió dels pares ó tutors d'aquests infants? Això no basta, perque ¿quin dret té ningú á treure venal y fer comers ab l'innocència y l'ànima dels pobres orfens? Y la nostra societat, que se creu civilisada y se diu cristiana, no té una marca afrontosa ab que segellar el front d'aquests nous mercaders de carn humana més dignes d'avorriment que els mercaders d'esclaus?

Y lo més trist aquí, no es que les Autoritats permetin això, sinó que hey haja pares y mares que duguin, á tals espectacles, els séus infants; que hey haja senyors y senyores que se tenen per catòlics y... hey acompanyin les séues fives sense que los surtin els colors á sa cara, que hey haja diaris que se diuen sèrios, que anuncian tals espectacles y fassen d'ells sa resenya, sense tenir ni una paraula de censura; això es lo més trist, perque revela ben á les clares lo degradat y corromput que tenim el sentit moral y lo estragat que tenim já el gust, á forsa de tan de *vert y couent* que sempre seguit mos feim servir.

Per aquest camí hey anám bén dret y sense voltera á la regeneració de la nostra Patria; Ja m'en fá de riayes sentir parlar de regeneració á molts de caps de casa y vèurelos fer estabetjos, deplorant l'inmoralitat per tot arreu extesa avuy en día, causa de tots els nostros mals y de la nostra ruina! Sí qu'hey sortiran ben moralisats els seus fills, instruits dins l'escola d'aquests teatros que avuy s'estilan; y tenguent per modelos, infants que á cinch anys já han d'haver perduda la vergonya, y tenen el seu còr mort per tota idéa gran y noble, en els dies millors de la vida. ¿Què se pot esperar d'un poble que aixís corromp una de les fonts d'ilustració y ensenyansa, com és el teatre, ab se representació d'aquestes porquerías literaries *fin de siècle*?

¿No tenim á Mallorca una Junta de sanidat é higiene per cuidar de la netedat de la població per evitar ó allunyar malalties y contagis? Perquê idò, no hey ha d'haver un'altra Junta sanitaria que cuidi de s'higiene moral, per esvahir aquests clots de fanch pudent que contagian l'aire (molt més que les clavagueres del carrer de St. Jaume de que s'en queixavan els diaris aquests dies passats) y son causa d'altres malalties més terribles y mortals que el *tifus* y la pesta gròga?

Si la nostra pobre veu hagués de ser escoltada, diriam, ab tota la forsa del nostros còr, indignats á vista del gran abús de que tractám, á totes les persones de seny clar y de còr sá y honrat, que se valguessin de tots el medis que tenen á la má per allunyar, d'aquests centres de corrupció, ahont se perverteixen les inteligencies y se prostitueixen els més nobles sentiments, á totes les persones demunt les quals tenen autoritat ó influència. Y, mentres prestarían un gran servey á la causa de la pública moralitat, donarían una bona lliçó á tots aquells que creuen que Mallorca es un assoll y que els mallorquins mos engreixám dins l'òubi del materialisme.

N. N. PVRE.

† AL CEL LOS VEJEM

De dues setmanes ensá, s'han mort á Palma, forsa de personas de posició y generalment conegudes. Les malalties dominants sovint, sovint fan víctimes de tota edat y condició; els qui reflexionam catòlicament, trobam que es hora d'acudir á Deu no amb aquell género de rogativa oficial y pública amba que li pregarem la pacificació de Cuba. Allò va ser (salvo honroses excepciones) una *passetjada*, y una manifestació poch ecsemplar de l'indiferència relligiosa del veindari de Palma. Si per tota l'Espanya pregaren axí com noltros,... no es raro que Deu no mos ohís. Ara mos tornam trobar en el cas d'implorar sa misericordia. Que cascun l'implori fervorosament; y, si convé, Deu la mos concedirá. ¡Al cèl sien els qui mos han passat devant!

DIETARI AXUT

y en salsa

FEBRER

Dia 10.—Per desgracia se confirmá es naufrag de sa polacra goleta *Trinitat* á deu milles de Larache (á sa costa del Moro.) De vuit tripulants solament se salvá es pilot, don Pep Roig y Salvá. Deu s'haja apiedat de ses ànimes dels naufragats.—Per Inca s'hi passetjan dos curanderos, y un d'ells es tant *modest*, que, perque ni ses pedres ni es Subdelegat de Farmacia lo molestin se dona á rebre al públich *al son de una música de bombos y platillos*.—Hermosa y brillant vel-lada es sa qu'els Congregants de Palma dedicaren á Maria Inmaculada, en lo Palau del Sr. Marques de Vivot. Presidí lo Illustrissim Prelat.

Dia 11.—Mos diuen que lo Director de las *Dominicales del libre pienso* ha passat una temporadeta curta á Mallorca.

Pér axò haviam notat qu'els ases feyen es trò de bramá—Ja tornam teni Garantias Constitucionals. La Seu plena d'ous.

Dia 12.—A las vuit del mati, en es carre d'en Catany, set cans y una *cana*; á les nou á sa plassa de l'Hospital, onse cans y una *cana*; y un estol d'atlots que *estudian la caneria*, en treya una profitosa lliçó de moral. ¿Y es municipal? Hi ha barrios que l'han *suprimit*, per... economías.—Ahí, en el *Centro de la Unión Republicana*, s'olla gran aná dins sa petita: els oradors menjaren be, y després *prengueren es pòls* á l'Espanya. Un oradó pegá una *forquetada* á n'es plat de *carn de frare en salsa*. Be: axó no pot falta may; es *banquete* ja no sería *vega* de republicans, si no fos axí.

Dia 13.—Una bona jelada. Se coneix que sa Naturalesa no va de carnaval; si s'hagues desfressada y *fos fetes* un parey de voltes p'es Born ó *fos ballat el can-can* ó la *cussa-cussa* dins els salons de las *Swièduts recreatives*, estaria més encesa qu'una saya. Está vist: si mos hem de regenerá ha de ser ballant ó fent de pèllassos ó actuant de monees gracioses.

Dia 14.—A se derrera sessió de s'Ajuntament de Palma s'aprová es projecte de *presupuests* de l'any econòmic viuent. No s'entengueren, sinó per votació. Com casi sempre.

Dia 15.—*Recordet, homo, qu'ests pòls y que pòls has de torná.* Si seriament ho pensassim, no fariam tants de *truchs* y *baldufes* ni duriam un pané sense cul per á posarhi *trosos de conciencia*. Pensa en la mort y lo que vé derrera, y may pe-carás—Com de costum no hi faltan *esperits forts alarde* d'incrèdilitat, fan una vega de promiscuació ¡Estupits! no veis que Deu te unes *corretjadas* molt llarges, y arriba per tot. ¡Ja vos arribará sa singlada!—En els estanchs de Palma hey falta tabach. ¿Dolent, ca y mal servit? ¡mal llamp es fumá y es monopoli des fum de sa Tabacalera!

—Un incendi, fa un parey de dies, va destruhí una de ses escòles públicas de Buñola.—Arriban de Filipinas una vintena de repatriats.

Dia 16.—A sa Comuna de Caimari es foch aixarmá un radol de batsés, y un *individuo* creguent que tot havia de fe flamada, hey aná á replegarhi un fexet d'escorxa de pi; però á la Guardia Civil li sabé greu y... valho aquí.

BIELÍ.

CONSELLS Y ADAGIS AGRÍCOLES

FEBRER

Dia 27.—Transvalsau vins.

Dia 28.—Sembrau patates.

MARS

Dia 1 —No hay há Mars sense neu.

Dia 2.—Sembrau figueres y cavau viñes.

Dia 3.—Marjancau faves y pèsols.

Dia 4.—Sól de Mars, pigues y barts.

Dia 5.—¿Tròna de Mars? mal anirà.

CANSÓ

¡Oh parey desgraciat,
Y jo que li vaig derrerar!
L'amo diu donau llendera
Y ja 'n durém de Ciutat;
Es canyom ha devallat
Y lo mos darán a'spera.

Bunyols de vent

(y pebre couent)

Per falta de lloch en el número passat no incloguerem l'article *Compañía infantil* que insertam avuy. Ja heu fé y molt benissim el nostre colega *La Roqueta*. Però, per desgracia, les nostres autoritats locals no 'l deuen haver llegit, y si l'han llegit no l'han entès, y si l'han entès no n'han fet cas; que es lo meteix que fan respecte de MALLORCA DOMINICAL, quant denuncia abusos, escandols é immoralitats.

Vivim dins una ciutat *empoliticada*, y tot quant no sia barayarsé, els qui viuen de torrò, per veure qui clavarà mes grossa sa caxalada, no val la pena de ocuparsen.

¿Que jugan? ps! Sempre s'ha jugat.

¿Que hi ha tifus? ps! de qualque mal mos hem de morir.

¿Que ballan dins se corema? ps! Estam en temps de llibertat.

¿Que á la Sala votan noves contribucions? ps! pagarém, y es derré tancarà sa porta.

¿Que prostituexen el candor y l'innocència dels infants desgraciats, de Mallorca, y de fóra Mallorca? ps! Hi ha Lleys que se feren per no cumplirlés.

¿Que mos amenassan unes eleccions de Regidors? ps! Axò es cosa dels Caciques á ne qui los còu.

¿Que el cinisme masònich domina la patria de Ramón Lull, de Catalina Tomás y d'Alfonso Rodriguez? ps! ¿Que axò sols heu pot comportar un poble degradat? ps!.....

¡Y llavò mos parlan de regeneració!!!

El nostre corresponsal d'Inca mos escrigué que en aquella *illumin da vila des cá embarrat*, havian fet un carnaval gastantse més de mil y cinch cents duros amb carrosses, confits, desfressos, y altres excessos; y hey afegeix: «¿Que vá que no'n trobau una décima part per comensar un hospital?»

També, á la parròquia s'hi feren coranthores, però, el banch de s'Ajuntament estava buit.

Ningú diria que no haguessin mort á la guerra un bon grapat de joves inqueros. Y axí vá el mon: ¿Deu mos castiga? idò fessém lo possible per distreurem; tal volta l'any qui ve serém á l'altre mon. ¡Inca ja té gas y un hipódromo!

¿Sabeu si els presos y preses, del seu distrite judicial ja poden oir missa, y tenen qui los prediqui durant la Corema?... Perque solian passar la major part de l'any *enxiquerats*, sens ohir un *Dominus vobis cum*. Lo de devant es un *bunyol*, pero axò de darrera es es *prebe couent*.

Un dia d'aquest passats, p'es Carré de Sant Jaume de la molt *morigerada* ciutat de Palma tres jovenets garruts l'emprengheren contra un senyor sacerdot que transitava tot sol, insultantlo y diguentli desvergonyes. Et Sacerdot se dirigí als *héroes* y los amonestá caritativament y amb bones paraules,.... pero ells no'n feren cas.

(Axò mos ho contá un jove estudiant que heu presència escandalisat.)

¿Municipals?... Devian fer guerdia d'honor á ca D. Jaume de sa costa d'En Brossa.

¡Bon rumbo du *la gent* qui puja per regenerará la Patria!

—¡Virolla! Tomeu, de poch ensá no hi ha qui't veji es pel. ¿De que li pegas ara?

—¡Ah, mil llamps! ¿qu'ets tú *Barberico*? Com m'has de veure si tot lo sant dia estich afeitat dins es taller.

—¿Com t'agradá es coremé de diumenje?

—¿Coremé has dit? ¡Caaa! un casi es pitjor q'un *moro*: diumenje ferem feyna fins á mitx dia y...

—¿No anaras á missa?

—¿Missa? Jo ja'n tench un'eufabia de saladas. Dins ses fábricas á un homo 'l fan torná de ferrofus. May sents parlá de Deu á no ser per blasfemá d'Ell. Si afinan que no t'acuba s'oló de cera, t'en tiren d'*indirectes* que.. ¡mil gotes!

—Però, fora verbés, ¿diumenje fereu feyna?

—¡Com som! y... es qui no hi va, es dilluns li diuen: á un *altre forn pastan*; ¿que t'has pensat? Es capatás diu qu'els operaris son els brassos de sa máquina, y es *quefe* mos enfloca que es temps es or, y es senyó de sa fábrica predica que cada gota de suhó nostra es una pesseta que li cau dins sa caixa; y noltros agontam perque... ¿d'hont comemos?

—Vaja; axò es esser esclaus.

—El nostro senyó, que es molt lliberal, diu que benha ja sa *llibertat* que ha rompudes ses antigues cadenes.

—¡Llibertat! ¿y no pots fer vida de cristiá?

—Ell vol di: *llibertat* d'ell per amunt; perque d'ell per avall.. ni en *Neró* sou mes tirano.

—Jo, si fos com tú, cercaria un *altre albitre*.

—A Deu ningú l'engana. ¡Ja los arribará su *San Mart.n!*

—A reveure.

Rebut y agrahit:

I. *Revista Balear de Ciencias médicas*, órgano del Colegio Médico-Farmacéutico de Palma. Aquesta publicació decenal, es de les que més honran á Mallorca, demostrant la ciència y la activitat que distingeix als digníssims membres de dita corporació.

II. *Boletín de la Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Palma de Mallorca*. Aquesta revista quincenal ha vengut á sustituir el *Boletín Comercial* que fins ara sortia. La recomanan á tots els industrials, comerciants y agricultors de la nostra illa.

III. *La Veu de Montserrat*, setmanari popular de Catalunya, gran defensor dels seus interessos morals y materials; ja fa 22 anys que surt á Vich.

IV. *El Bien*. Apostolado del Clero español, que se publica ha 33 anys á Granada.

V. *El Pan de los Pobres*, revista mensual ilustrada, que ha 4 anys surt á Bilbao. Du la veu de la *Pia Unió de Sant Antoni de Padua*. La recomanam als devots d'aquest gran Sant.

VI. *El Repertorio de Buenas Lecturas*, de Barcelona. (Febrer) ¡Deu mos dexi veurer sostengudes y multiplicades les bones revistes y decayguts y minvats els mals periódichs, per profit dels espanyols. Amén.

F.

MALLORCA

REVISTA DOMINICAL BILINGÜE

Este semanario tiene por objeto difundir lectura sana en forma amena y al alcance de todas las inteligencias.

Se reparte los sábados, y contiene ordinariamente cuatro páginas de texto; pero cuando los recursos lo permiten, publica números de á ocho páginas, suplementos ó aumenta la tirada y en este caso el exceso

Se distribuye gratuitamente

Se sufragan los gastos por medio de suscripciones desde **25 cénts. de peseta mensuales en adelante**

Por 25 cénts. se sirve semanalmente un ejemplar, por *50 cénts.* cinco, por *una peseta* diez, y así sucesivamente.

Por consiguiente, á prorrateo entre cinco personas, sólo cuesta la suscripción

10 CÉTS. DE PESETA AL MES

HORAS DE DESPACHO: Por la mañana de 10 á 1 y por la tarde de 3 á 6.

Imprenta de Umbert y Mir.—1899.